

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาการปฏิบัติงานด้านวิชาการของศึกษานิเทศก์อำเภอ
ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ
วางแผนการศึกษา การประสานงาน หลักสูตร-แบบเรียน-ประมวลการสอน-ตารางสอน
การวัดผลการศึกษา และอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด รวมทั้งเพื่อศึกษาอุปสรรคและปัญหา
ต่าง ๆ ที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการของศึกษานิเทศก์อำเภอ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ศึกษานิเทศก์อำเภอทุกคนที่กำลังปฏิบัติงานอยู่
จริงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่รวมถึงผู้ที่กำลังลาศึกษาต่อ หรือผู้รักษาราชการแทน
จำนวน 16 จังหวัด รวม 163 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์อำเภอ
ที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย
การวางแผนการศึกษา การประสานงาน การนิเทศการศึกษา-หลักสูตร-แบบเรียน-ประมวล
การสอน-ตารางสอน-การวัดผลการศึกษา และอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด นอกจากนี้ยังได้
สอบถามศึกษานิเทศก์อำเภอเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งแนวทาง
แก้ไขปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้น

การรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังศึกษานิเทศก์
อำเภอที่กำลังปฏิบัติงานอยู่จริงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 163 คน และได้รับ
แบบสอบถามคืน 130 ฉบับ ถือว่าได้รับแบบสอบถามคืน 79.75 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้เครื่องคิดเลขช่วยในการหาค่าร้อยละ และหาค่า
เฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและทุกด้าน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลเกี่ยวกับสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สรุปได้ว่า ศึกษาธิการอำเภอในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีวัยวุฒิค่อนข้างสูง (ร้อยละ 66.15 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป) เริ่มดำรงตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอเมื่อมีอายุมากแล้ว วุฒิเมื่อเริ่มรับราชการส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 83.08 ต่ำกว่าระดับอนุปริญญา) แต่มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในระหว่างรับราชการอยู่เสมอ จนปรากฏว่าศึกษาธิการอำเภอในปัจจุบันส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี (มีเพียงร้อยละ 6.92 เท่านั้น ที่ต่ำกว่าอนุปริญญาและมีวุฒิตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงร้อยละ 51.54) พอที่จะสามารถปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้บังเกิดผลดีตามหน้าที่และความรับผิดชอบได้ แต่เนื่องจากมีการขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานในสำนักงานอยู่เป็นจำนวนมาก (มีไม่ครบ 3 คน ถึงร้อยละ 43.85) ประกอบกับปริมาณงานในสำนักงานมีมาก และมีโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องรับผิดชอบปฏิบัติงานด้านวิชาการอยู่ไม่น้อย (ร้อยละ 66.92 มีเกินกว่า 46 โรงเรียนขึ้นไป) เมื่อสำนักงานศึกษาธิการอำเภอได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการน้อยและไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านการเงินจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ การปฏิบัติงานด้านวิชาการของศึกษาธิการอำเภอในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ค่อยได้รับผลดี ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการของศึกษาธิการอำเภอในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการศึกษา ศึกษาธิการอำเภอมีความคิดเห็นว่าได้ปฏิบัติงานในด้านการวางแผนการศึกษาอยู่ในเกณฑ์มาก โดยหาค่าเฉลี่ยได้ 2.73 มาเป็นลำดับที่ 1 ของการปฏิบัติงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน อันได้แก่ การวางแผนการศึกษา การประสานงาน การนิเทศการศึกษา หลักสูตร และอุปกรณ์การสอน ห่วงสมุด ในด้านการวางแผนการศึกษานี้ แม้ว่าจะมีบางข้อที่ศึกษาธิการอำเภอได้ปฏิบัติดีน้อย เช่น การมีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษานายอำเภอในการวางแผนการศึกษาให้กับโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ค่าเฉลี่ย 2.12) การร่วมมือกับนายอำเภอ หัวหน้าหมวดการศึกษา วางแผนปรับปรุง

งานด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 2.11) และการวางแผนร่วมกับศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์ หัวหน้าส่วนการศึกษา หัวหน้าหมวดการศึกษา เพื่อร่วมมือกันตรวจและนิเทศโรงเรียน (ค่าเฉลี่ย 2.33) แต่ศึกษานิเทศก์อำเภอส่วนใหญ่ก็ได้มีการปฏิบัติงานด้าน การวางแผนการศึกษาทั่วไป และมีการวางแผนการปฏิบัติงานด้านวิชาการที่ต้องรับผิดชอบเป็น อย่างดี โดยได้นำเอาความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และผลการ ประเมินทางวิชาการมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษาด้วย แต่สิ่งที่ปรากฏชัดที่สุด ก็คือความต้องการที่จะให้กระทรวงศึกษานิเทศก์กำหนดขอบเขต และหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ อำเภอในการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ชัดเจน มีมากที่สุด

2. ด้านการประสานงาน ศึกษานิเทศก์อำเภอมีความคิดเห็นว่า ได้มีการ ปฏิบัติงานด้านการประสานงานอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยหาค่าเฉลี่ยได้ 2.32 มาเป็นลำดับ ที่ 4 ของการปฏิบัติงานวิชาการในค่านอื่น ๆ แม้ว่าศึกษานิเทศก์อำเภอจะได้รับความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลสถิติจากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 2.87) แต่ก็ไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมแก้ปัญหาทางวิชาการในโรงเรียนแต่อย่างใด การร่วมมือประสานงานกับสำนักงานหมวดศึกษามีมาก (ค่าเฉลี่ย 2.63) แต่ในเรื่อง ความร่วมมือเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการไม่ค่อยมี การร่วมมือประสานงานกับหน่วย ศึกษานิเทศก์มีบ้าง (ค่าเฉลี่ย 2.55) แต่การได้รับความร่วมมือจากหัวหน้าหมวดการศึกษา และคณะครูในการปฏิบัติงานด้านวิชาการมีอยู่ในเกณฑ์น้อย สำนักงานหมวดการศึกษาไม่ ค่อยได้แจ้งให้ทราบถึงความก้าวหน้าทางวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ศึกษานิเทศก์อำเภอทราบ นอกจากนี้ศึกษานิเทศก์อำเภอมีความคิดเห็นว่า กระทรวงศึกษา นิเทศก์ปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ใน เกณฑ์น้อย

3. การนิเทศการศึกษา ศึกษานิเทศก์อำเภอมีความคิดเห็นว่า ได้มีการปฏิบัติ งานด้านนิเทศการศึกษามีอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยหาค่าเฉลี่ยได้ 2.23 มาเป็นลำดับ สุดท้ายของการปฏิบัติงานวิชาการในค่านอื่น ๆ ในเรื่องการนิเทศการศึกษาและการตรวจ เยี่ยมโรงเรียน แม้ว่าศึกษานิเทศก์อำเภอจะได้รับการยอมรับจากคณะครูอยู่ในเกณฑ์มาก

(ค่าเฉลี่ย 2.67) มีการช่วยเหลือครูในด้านการเรียนการสอนอยู่บ่อยครั้งมาก (ค่าเฉลี่ย 2.70) มีการชี้แจงให้ครูได้ทราบถึงขอบข่ายหรือปัญหาต่าง ๆ ที่ได้พบในขณะที่ตรวจเยี่ยมอยู่ในเกณฑ์มาก (ค่าเฉลี่ย 2.93) ก็ตาม แต่ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มิได้สามารถทำการนิเทศและตรวจเยี่ยมโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้อย่างทั่วถึง ตามแนวทางการตรวจของกระทรวงศึกษาธิการ และแผนปฏิบัติงานที่วางไว้ เพราะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากนายอำเภอและหัวหน้าหมวดการศึกษา แม้แต่โรงเรียนที่ได้ไปตรวจเยี่ยมและนิเทศการศึกษาแล้ว ก็ไม่ค่อยได้รับผลสำเร็จนัก เนื่องจากการไม่มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้บังคับบัญชารับฟังข้อเสนอแนะในการนิเทศการศึกษาอยู่ในเกณฑ์น้อย และแทบไม่มีการติดตามผลเลย นอกจากนี้ศึกษานิเทศก์อำเภอส่วนใหญ่มิมีความคิดเห็นว่าการรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในปัจจุบันยังไม่ค่อยได้มาตรฐาน

4. หลักสูตร-แบบเรียน-ประมวลการสอน-ตารางสอน และการวัดผล ศึกษาธิการอำเภอมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อความในแต่ละข้อ หรือได้ปฏิบัติในเรื่องหลักสูตรแบบเรียน ประมวลการสอน ตารางสอน และการวัดผล โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก โดยหาค่าเฉลี่ยได้ 2.60 มาเป็นลำดับที่ 2 ของการปฏิบัติงานวิชาการด้านอื่นๆในเรื่องความเห็นด้านหลักสูตร ศึกษานิเทศก์อำเภอมีความคิดเห็นสอดคล้องและมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับหลักการของหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ซึ่งกำลังจะนำไปใช้ในการศึกษาที่จะถึงนี้ และคาดว่าเมื่อใช้หลักสูตรใหม่แล้ว จะทำให้นักเรียนมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม แต่ในด้านการเรียน เท่าที่ผ่านมาศึกษานิเทศก์อำเภอไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาเปลี่ยนแปลงการใช้แบบเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ค่าเฉลี่ย 1.50) และแทบไม่มีส่วนร่วมในการจัดหาแบบเรียนให้ครูและนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ค่าเฉลี่ย 1.52) สำหรับในด้านการสอนนั้น ศึกษานิเทศก์อำเภอมีความคิดเห็นว่าการรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ค่อยได้สอนตามประมวลการสอน (ค่าเฉลี่ย 2.20) ทั้งนี้ เป็นเพราะประมวลการสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของครู (ค่าเฉลี่ย 2.02) และประมวลการสอนที่ใช้กันอยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย 2.23) นอกจากนี้ศึกษานิเทศก์อำเภอยังไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือครู เพื่อแจกให้ครูนำไปใช้เลย (ค่าเฉลี่ย 1.48)

ส่วนในค่านการวางสอนก็เช่นเดียวกัน ศึกษาริการอำเภอไคมีส่วนช่วยแนะนำการจิดการวางสอน ให้กับครูอยู่ในเกณฑ์น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.44) และในทางปฏิบัติแล้วโรงเรียนไม่คอยไคมีการเสนอการวางสอนมาให้ศึกษาริการอำเภอพิจารณาอนุญาตก่อนใช้ความอำานาจนหน้าที่เลย (ค่าเฉลี่ย 1.64) เมื่อพิจารณาถึงเรื่องการวัดผลการศึกษา ศึกษาริการอำเภอมีความเห็นว่า ไคมีส่วนช่วยแนะนำให้ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไคมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบกระทรวงศึกษาริการ ว่าด้วยการวัดผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์มาก และโรงเรียนก็ไคปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวเป็นอย่างดี ส่วนในการดำเนินการวัดผลปลายปี นักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 และชั้นประถมปีที่ 7 ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ศึกษาริการอำเภอไคได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี แต่ก็มีปัญหาในการดำเนินการสอบเกี่ยวกับการขาดกำลังคนที่ปฏิบัติ การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้ในการจิดทำข้อสอบ นอกจากนี้ศึกษาริการอำเภอไคยังมีความคิดเห็นว่า ผลการวัดระหว่างปีของนักเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่คอยน่าเชื่อถือ เพราะไม่คอยสัมพันธ์กับผลการวัดผลปลายปี (ค่าเฉลี่ย 2.31)

5. อุปกรณการการสอนและห้องสมุด ศึกษาริการอำเภอไคมีความคิดเห็นว่า ไคปฏิบัติงานหรือมีความคิดเห็นสอดคล้องในเรื่องอุปกรณการการสอนและห้องสมุดอยู่ในเกณฑ์มาก โดยหาค่าเฉลี่ยไค 2.54 มาเป็นลำดับที่ 3 ของการปฏิบัติงานวิชาการด้านอื่น ๆ ในเรื่องอุปกรณการการสอน ศึกษาริการอำเภอไคเห็นว่า ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่คอยไคใช้อุปกรณประกอบการสอน (ค่าเฉลี่ย 1.93) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะศึกษาริการอำเภอไคคอยไคจัดไคให้มีการประชุมเพื่อแนะนำแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้อุปกรณการสอนให้กับครู (ค่าเฉลี่ย 1.93) แต่เมื่อศึกษาริการอำเภอไคไปนิเทศการศึกษาก็ไคมีการแนะนำให้ครูผลิตอุปกรณการสอนด้วยตนเอง และไคช่วยแนะนำให้โรงเรียนไคจัดหาอุปกรณการสอนไว้ประกอบการสอนอยู่ในเกณฑ์มาก สำหรับในค่านห้องสมุดนั้น ศึกษาริการอำเภอไคเห็นว่า ห้องสมุดในโรงเรียนประถมศึกษามีความจำเป็นอย่างมาก และถ้าไคจัดไคให้ไคแล้วจะช่วยให้การเรียนการสอนไคขึ้นมาก ศึกษาริการอำเภอไคแนะนำและช่วยเหลือให้โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดไคให้ห้องสมุดในโรงเรียน แต่เนื่องจากขาด

อาคารสถานที่ ขาดกำลังเงินและมีอุปสรรคอื่น ๆ มาก จึงทำให้โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรีที่มีห้องสมุดในโรงเรียนกันเป็นส่วนน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.70)

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ศึกษาธิการอำเภอไม่สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้บังเกิดผลดีได้นั้น ศึกษาธิการอำเภอมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องต่อไปนี้ คือ คณะกรรมการประสานงานระดับนโยบายหรือระดับปฏิบัติงานระหว่างกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการที่ตั้งขึ้นทำงานไม่ได้ผล ผู้บริหารการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอขาดความรู้ทางด้านวิชาการอย่างแท้จริง ไม่ยอมเข้าใจอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการอำเภอ การนิเทศการศึกษาและการตรวจเยี่ยมไม่มีการวางโครงการร่วมกันและไม่สัมพันธ์กัน มีการขัดแย้งกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการและองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่เสมอ กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้วางแนวทางเพื่อให้ศึกษาธิการอำเภอสามารถปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การขาดเอกภาพในการบริหาร การขาดงบประมาณ การขาดบุคลากร ขาดยานพาหนะ การคมนาคมไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย และการขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดของศึกษาธิการอำเภอ

อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของศึกษาธิการอำเภอในต่าง ๆ สรุปได้ว่า ศึกษาธิการอำเภอได้ปฏิบัติงานด้านการวางแผนการศึกษา ด้านหลักสูตร-แบบเรียน-ประมวลการสอน-ตารางสอน-การวัดผลการศึกษา และด้านอุปกรณ์การสอนห้องสมุด อยู่ในเกณฑ์มากตามลำดับ แต่ในด้านการประสานงานและการนิเทศการศึกษา อันเป็นสิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ ได้มีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย ในรายละเอียดของการปฏิบัติงานในแต่ละด้านนั้น งานบางอย่างก็ได้ปฏิบัติ และงานบางอย่างก็ไม่ได้ปฏิบัติ โดยส่วนรวมแล้วงานที่ปฏิบัติ

ก็ปฏิบัติได้ไม่ค่อยได้ผลนัก เพราะไม่ค่อยเป็นไปตามข้อตกลงตามที่กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ได้กำหนดไว้ และมีสาเหตุมาจากการขาดการประสานงาน การไม่ยอมเข้าใจอำนาจหน้าที่ การขาดเอกภาพในการบริหาร ขาดงบประมาณ ขาดบุคลากร และการขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย มีเรื่องต่าง ๆ ที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การที่ศึกษานิเทศก์อำเภอได้มีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษานายอำเภอ ในการวางแผนการศึกษาให้กับโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในเกณฑ์น้อย ทั้ง ๆ ที่ตามหน้าที่ข้อหนึ่งของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ "เป็นที่ปรึกษานายอำเภอในด้านการวางแผนการศึกษา ..." ¹ จึงเป็นสิ่งที่แสดงว่า นายอำเภอไม่เข้าใจในอำนาจหน้าที่ของศึกษานิเทศก์อำเภอ ไม่ให้ศึกษานิเทศก์อำเภอได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานวางแผนด้านการศึกษาประชาบาล อันเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะต้องมีส่วนสัมพันธ์ต่อเนื่องกับการศึกษาในระดับอื่น ๆ จึงจะทำให้บังเกิดผลดีต่อการศึกษาของชาติโดยรวมได้ สมควรที่ผู้บริหารระดับสูงและผู้รับผิดชอบด้านการศึกษา ควรหยิบยกนำมาพิจารณาหาทางสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น

2. การที่ศึกษานิเทศก์อำเภอทั้งหมดมีความประสงค์ที่จะให้กระทรวงศึกษานิเทศก์กำหนดขอบเขตและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์อำเภอในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงว่าการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ของศึกษานิเทศก์อำเภอในปัจจุบัน เกิดปัญหาและอุปสรรค

¹ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษานิเทศก์, กองแผนงาน "หน้าที่ของศึกษานิเทศก์อำเภอในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด" แฟ้มคณะกรรมการติดตามและประเมินผลศึกษานิเทศก์จังหวัดและหัวหน้าส่วนการศึกษา.

เนื่องจากการกำหนดขอบเขตและหน้าที่ไม่ชัดเจน นับว่าเป็นปัญหาที่ผู้บริหารระดับสูงใน
กระทรวงศึกษาธิการจะต้องทำความเข้าใจกับผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาประชาบาลพิจารณา
หาทางแก้ไขกำหนดให้ชัดเจนโดยด่วน มิฉะนั้นจะทำให้คุณภาพทางด้านวิชาการในโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดต่ำลง เนื่องจากศึกษาธิการอำเภอไม่สามารถปฏิบัติงาน
ด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพได้ เพราะขอบเขตและหน้าที่ไม่ชัดเจน

3. ตามที่ให้กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอในฐานะตัวแทนของกระทรวงศึกษาธิการ
เห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติได้น้อย ที่เป็นเช่นนี้มีสาเหตุมาจากมีการประสานงาน
ไม่ค่อยดี การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานและบุคลากรที่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องอยู่ใน
เกณฑ์น้อย ทั้ง ๆ ที่การประสานงานเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งต่อความสำเร็จของงาน ซึ่ง
วิทยุสื่อสาร ได้กล่าวว่า

การประสานงานระหว่างบุคลากรต่อบุคลากร หรือระหว่างหน่วยงานหนึ่งกับ
อีกหน่วยงานหนึ่ง มีความสำคัญต่อการปฏิบัติร่วมกันภายในองค์การทุกชนิด
การประสานงานเป็นกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ บุคคล วัสดุ และทรัพยากร
อย่างอื่น เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์
ประสงค์ของหน่วยงาน ¹

เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องการประสานงาน ปรากฏว่ามีอยู่ในเกณฑ์น้อย นับว่า
สอดคล้องกับความคิดที่ว่า กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านวิชาการใน
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาการให้สำเร็จ
ตามเป้าหมายได้ ควรที่ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้ที่รับผิดชอบการศึกษาประชาบาลควรหยิบยก
นำมาพิจารณาหาทางแก้ไขโดยด่วน

¹ วิทยุสื่อสาร หลักบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2519), หน้า 83.

4. ตามที่ศึกษาธิการอำเภอดูเห็นว่า ไม่สามารถที่จะออกไปตรวจเยี่ยมและนิเทศ การศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนละ 2 ครั้งต่อปี ตามเกณฑ์ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดได้นั้น เนื่องจากขาดงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายเป็นค่าพาหนะ ในการออกไปตรวจเยี่ยม เพราะกระทรวงศึกษาธิการจัดสรรงบประมาณให้น้อย และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเองก็ไม่ค่อยตั้งงบประมาณสนับสนุน ทั้งยังมีโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ มาก แต่มีบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอ บางโรงเรียนอยู่ในท้องถิ่นกันดาร และอยู่ในท้องที่ ชายแดน การคมนาคมไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย ขาดการติดตามผล และไม่ได้รับการสนับสนุน จากผู้ที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร กระทรวงศึกษาธิการเองก็ไม่ค่อยได้สนใจที่จะช่วยแก้ปัญหาและ อุปสรรคดังกล่าว การกำหนดแนวทางและการวางแผนของกระทรวงศึกษาธิการจึงเป็นสิ่งที่ เลื่อนลอย ผู้ปฏิบัติปฏิบัติไม่ได้ สมควรอย่างยิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้นำกลับไป พิจารณาหาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้การศึกษาธิการอำเภอปฏิบัติงานด้าน การตรวจเยี่ยมและนิเทศการศึกษาได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ ในทางการศึกษาเป็นอย่างมาก

5. เป็นที่น่าสังเกตว่า โดยทางปฏิบัติแล้วโรงเรียนไม่ได้มีการเสนอตารางสอน มาให้ศึกษาธิการอำเภอพิจารณาก่อนใช้ ทั้ง ๆ ที่ตามกฎหมายกระทรวงธรรมการ ซึ่งออกตาม ความในพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2478 ข้อ 20 "ได้กำหนดให้ครูใหญ่ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอตารางสอนของโรงเรียนต่อธรรมการอำเภอ เมื่อธรรมการอำเภอได้อนุญาตแล้วจึงจะใช้ได้"¹ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ ระเบียบ กฎกระทรวง หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการเอาใจใส่ และไม่ได้ยึดปฏิบัติมาเป็นเวลานาน บางอย่างไม่ทันสมัยและไม่มีประโยชน์ สมควรที่กระทรวง ศึกษาธิการควรจะต้องคณะกรรมการดำเนินการทบทวนระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโรงเรียน

¹ ข้าหลวง วุฒิชัยพันธ์ และลวิชัย สนธิอนุเคราะห์, กฎหมายเกี่ยวกับบริหาร การศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 193.

ประชาบาล โดยหาทางปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม เพื่อให้ทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อการ
ศึกษาโดยส่วนรวม

6. เมื่อพิจารณาถึงเรื่องอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด ครูในโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการใช้อุปกรณ์การสอนและจัดห้องสมุดในโรงเรียนอยู่โดย
เกณฑ์น้อย ทั้ง ๆ ที่ศึกษาธิการอำเภอมีความคิดว่า ถ้าโรงเรียนประถมศึกษามีห้องสมุด
และอุปกรณ์การสอนก็พอแล้ว จะช่วยทำให้การเรียนการสอนดีขึ้นมาก แต่เนื่องจาก
โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่อยู่กระจัดกระจายตามชนบทที่ห่างไกล ขาด
วัสดุอุปกรณ์ ขาดอาคารสถานที่ และขาดแหล่งหนังสือ ไม่มีงบประมาณ ซึ่งไม่สามารถจัดได้
แต่ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ที่กำลังจะใช้ได้เปลี่ยนแนวทางการสอน จากการสอน
หนังสือมาเป็นการสอนให้คิดเป็น และทำเป็น ในการที่นักเรียนจะคิดเป็นและทำเป็นนั้น
อุปกรณ์การสอนและห้องสมุดมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สมควรที่ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องควรพิจารณา
เตรียมการแก้ไข

7. การบริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นการบริหารที่ขาด
เอกภาพ มีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบงานทางด้านวิชาการ
โดยบทบาทและหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่องานถึงชั้นอำเภอแล้วเป็นหน้าที่ของ
ศึกษาธิการอำเภอ แต่ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดของศึกษาธิการอำเภอ จากการวิจัยของ ประจักษ์ พัฒนเจริญ ได้ทำการวิจัย
เรื่องความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอในภาคเหนือที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการใน
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปรากฏว่า

ศึกษาธิการอำเภอปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ กันน้อยมาก และไม่ได้รับ
ผลดี โดยมีปัญหาและอุปสรรค คือ การขาดกำลังคน ขาดเงินที่จะใช้จ่าย
ในการดำเนินงาน ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และขาดการร่วมมือ รวมทั้ง

การสนับสนุน จากผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง 1

เมื่อได้ศึกษารายงานการวิจัยของ ชีระ รุณเจริญ เรื่องการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ตามแนวคิดของศึกษานิเทศก์จังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษา ศึกษานิเทศก์อำเภอ หัวหน้าหมวด การศึกษา และครูใหญ่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏว่า

ความร่วมมือและประสานงานระหว่างศึกษานิเทศก์จังหวัด กับหัวหน้าส่วนการศึกษา ไม่ค่อยมี และมีข้อสังเกตว่าผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป ควรจะต้องหาวิธีที่จะก่อให้เกิดการประสานงาน และความร่วมมือระหว่างศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ กับหัวหน้าส่วน-หมวด การศึกษาเป็นการด่วน ถ้าปล่อยให้เป็นอย่าง ปัจจุบันอาจจะเกิดผลเสียหายแก่การศึกษาของประเทศโดยรวมได้ การแบ่งบทบาทระหว่างศึกษานิเทศก์จังหวัด-อำเภอ และหัวหน้าส่วน-หมวดการศึกษา อย่างเป็นอยู่ในปัจจุบัน ปฏิบัติไม่ค่อยได้ ผู้บริหารระดับสูงควรกำหนดบทบาท ผู้บริหารการศึกษาตั้งกล่าวให้เฉพาะเจาะจงมากกว่าที่เป็นอยู่ และให้ความ สนใจอย่างใกล้ชิด และผู้วิจัยเชื่อว่า การประชุมศึกษานิเทศก์จังหวัดและหัวหน้า ส่วนการศึกษาทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ 13-18 กุมภาพันธ์ 2520 ณ สถาบัน เทคโนโลยีแห่งเอเชีย คงจะช่วยแก้ปัญหาข้อขัดแย้งในการจัดการศึกษาเป็น อย่างดี และคงจะก่อให้เกิดความร่วมมือประสานงานมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นแน่ 2

1 ประจักษ์ พัฒนเจริญ, "ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์อำเภอในภาคเหนือที่มีต่อ การปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้าบทคัดย่อ.

2 ชีระ รุณเจริญ, รายงานการวิจัยเรื่อง "การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ตามแนวคิดของศึกษานิเทศก์จังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษา ศึกษานิเทศก์อำเภอ หัวหน้าหมวดการศึกษา และครูใหญ่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2520) หน้า 38-42.

แต่จากการวิจัยครั้งนี้ ผลที่ออกมาไม่ได้แตกต่างจากการวิจัยที่แล้วมา การประสานงานระหว่างศึกษานิเทศก์อำเภอและหัวหน้าหมวดการศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องยังอยู่ในเกณฑ์น้อย ศึกษานิเทศก์อำเภอยังปฏิบัติงานวิชาการด้านต่าง ๆ กันน้อยเช่นเดิม ข้อตกลงต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามนโยบาย การประเมินศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมศึกษานิเทศก์จังหวัด และหัวหน้าส่วนการศึกษาทั่วราชอาณาจักร รวม 11 ข้อ เช่น

การจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ การร่วมวางแผนพัฒนาการศึกษา การให้เจ้าหน้าที่วิชาการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ตั้งไว้แล้ว ทำงานร่วมกับศึกษานิเทศก์จังหวัด การให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการตรวจโรงเรียน ฯลฯ¹

ข้อตกลงดังกล่าว ยังไม่ได้นำมาปฏิบัติอย่างจริงจังเท่าที่ควร จึงเป็นผลทำให้ไม่มีอะไรแตกต่างไปจากเดิมมากนัก นำที่ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาหามาตรการที่จะทำให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงหลักบริหาร การบริหารงานทั่วไปนั้น ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานขององค์กรขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่เพียงไรก็ตาม จะสามารถดำเนินงานไปด้วคดี ทรัพยากรการบริหารย่อมมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่ง ภิญญา สาคร ไก่กล่าวว่า "จะต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1. คนหรือบุคคล หรือบุคลากร 2. เงิน 3. วัสดุอุปกรณ์ 4. วิธีการจัดการ"² การบริหารงานเกือบทุกประเภท จำเป็นต้องอาศัย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

¹ กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการ, การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2530), หน้า 1 - 3.

² ภิญญา สาคร, การบริหารงานบุคคล (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 3.

แต่การที่ศึกษาธิการอำเภอขาดบุคลากรที่ปฏิบัติในสำนักงาน ขาดเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ แม้จะมีวิธีการจัดการที่ดี หรือมีเทคนิคในการบริหารงานที่ดี ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้การที่มีหน่วยงานหลายหน่วยรับผิดชอบบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยแบ่งแยกกันบริหาร คำนวณวิชาการให้กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบ งานบริหารบุคคลให้ครูสภา และงานคานชู้รการและการเงินให้กระทรวงมหาดไทย นับว่าไม่ใช่วิธีการบริหารการศึกษาที่ดี ทำให้เกิดปัญหาการประสานงาน สร้างความแตกร้าง งานล่าช้า และไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในคานคุณภาพการศึกษา จึงเป็นสิ่งที่น่าจะได้พิจารณาหาทางแก้ไขโดยคานจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว

เพื่อให้การปฏิบัติงานคานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดของศึกษาธิการอำเภอมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการควรเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอให้เหมาะสมกับปริมาณงาน และจำนวนโรงเรียนที่รับผิดชอบ เมื่อมีบุคลากรในสำนักงานลาออก ตาย หรือย้ายไปรับราชการที่อื่น ควรคานการบรรจุแต่งตั้งให้โดยรีบคาน

2. กระทรวงศึกษาธิการควรชี้แจงทำความเข้าใจกับสำนักงานประมาณให้ช่วยจัดสรรงบประมาณเพื่อตรวจราคารูแลโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้แก่เจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ และหาทางให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดช่วยสนับสนุนจัดสรรงบประมาณอุดหนุน

3. กระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาสำรวจเครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และจัดสรรงบประมาณจัดซื้อเพิ่มเติม หรือซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ที่ชำรุด เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ เช่น เครื่องโรเนียว เครื่องพิมพ์ดีด วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งยานพาหนะที่จำเป็นในการออกไปปฏิบัติงานคานวิชาการ

4. คณะกรรมการประสานงานระดับนโยบายระหว่างกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้เสนอแต่งตั้งไว้แล้ว ควรจะได้มีการประชุมและจัดทำรายละเอียดคานคบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับโรงเรียน

ประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น หัวหน้าหมวดการศึกษา ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษา และศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้งศึกษานิเทศก์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อมีให้ กวากายกัน

5. ควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับจังหวัดและอำเภอ เพื่อทำความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่าย และหาข้อตกลงในการปฏิบัติเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

6. ในการตรวจเยี่ยมและนิเทศโรงเรียน ควรให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันพิจารณา กำหนดแนวทางและแบบฟอร์มของการตรวจให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน แล้วแจ้งไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ยอมรับ และขอให้มีการวางแผนร่วมกันในการตรวจเยี่ยมและนิเทศโรงเรียน เพื่อปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และของกระทรวงศึกษาธิการในระดับจังหวัด และอำเภอเป็นปี ๆ ไป และหาทางปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้ เมื่อมีปัญหาต้องช่วยกันแก้ไข

7. เนื่องจากอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการมีไม่เพียงพอที่จะช่วยเหลืองานด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรขอให้ครูขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการอยู่แล้ว หรือครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียน ที่มีความรู้ความสามารถที่จะนิเทศการศึกษาได้ มาทำหน้าที่ร่วมนิเทศการศึกษา ปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยเพิ่มเติมในอนาคต

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น จึงควรที่จะได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของศึกษาธิการ ที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดในภาคอื่น ๆ ต่อไป เพื่อจะได้หาข้อสรุปเกี่ยวกับผลการปฏิบัติ รวมทั้งปัญหา และขอเสนอแนะ

2. ควรทำการวิจัยศึกษาความคิดเห็นจากผู้บริหารการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น ครูใหญ่ หัวหน้าหมวดการศึกษา ศึกษาพิเศษ หัวหน้าส่วนการศึกษา และศึกษานิเทศก์ จังหวัด ว่าควรจะให้มีการจัดการศึกษากันในรูปแบบใด จึงจะทำให้งานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับผลดีมากที่สุด

3. ควรทำการวิจัยศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดของศึกษานิเทศก์อำเภอ จากความคิดเห็นของหัวหน้าส่วนการศึกษา หัวหน้าหมวดการศึกษา ครูใหญ่ และครู เพื่อหาแนวทางปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย